

Sygn. akt IV U 178/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasiński
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 listopada 2017r. w S.

odwołania J. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 31 stycznia 2017 r. Nr (...)

w sprawie J. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. Z. prawo do emerytury od dnia 13 lutego 2017r.

Sygn. akt IV U 178/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.01.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu J. Z. prawa do wcześniejszej emerytury. Swoje stanowisko organ rentowy uzasadnił tym, iż ubezpieczony nie ukończył wieku emerytalnego wynoszącego dla mężczyzn 60 lat oraz nie udowodnił na dzień 1.01.1999 r. okresu 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Do tej kategorii zatrudnienia nie zostało bowiem zaliczone zatrudnienie ubezpiezonego w okresach od 1.08.1975 r. do 22.04.1978 r. oraz od 2.05.1980 r. do 30.08.1993 r. w M. Zakładach (...) w M. z uwagi na zaistniałe w dokumentacji (świadczenie pracy z dnia 24.08.2001 r. oraz świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych) rozbieżności w nazewnictwie stanowiska pracy (monter maszyn i urządzeń oraz operator pomp i sprzęzarek). Ponadto w świadectwie pracy z 24.08.2001 r. znajduje się informacja, że ubezpieczony nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony J. Z. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury. Ubezpieczony twierdził, iż w zakwestionowanych przez ZUS okresach, przedzielonych odbywaniem zasadniczej służby wojskowej, pracował stale przy bezpośredniej obsłudze stacji sprzęzarek. J. Z. wskazał również, iż wniosek o przyznanie prawa do emerytury złożył 16.01.2017 r., zaś wiek emerytalny ukończył 13.02.2017 r. Gdyby zatem organ rentowy zastosował się do, wyrażonego w art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, 30-terminu na wydanie

decyzji od wyjaśnienia ostatniej niezbędnej okoliczności, za którą uznać należy ukończenie wieku emerytalnego, to ubezpieczony spełniłby powyższy warunek.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. Z., urodzony (...), złożył w dniu 16.01.2017 r. wniosek o emeryturę, w którym wskazał, że jest członkiem ofe i wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w tym funduszu na dochody budżetu państwa. Organ rentowy po analizie akt sprawy uznał za udowodniony staż ubezpieczeniowy J. Z. w wymiarze 26 lat, miesiąca i 25 dni. ZUS przyjął, że na dzień 1.01.1999 r. ubezpieczony nie przepracował żadnego okresu w warunkach szczególnych. Powyższe stało się podstawą do wydania w dniu 31.01.2017 r. zaskarżonej decyzji, w której ZUS odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury (akta ZUS).

Ubezpieczony w okresie w dniu 1.08.1975 r. został zatrudniony w Zakładach (...) w M. (późniejsze M. Zakłady (...) w M., M. Zakłady (...) w M.) w pełnym wymiarze na stanowisku montera maszyn i urządzeń plus obsługa sprzężarek (umowa o pracę akta osobowe). Do rzeczywistych zadań ubezpieczonego należała w zasadniczej mierze obsługa dwóch sprzężarek, które często ulegały awarii. J. Z. pilnował, by obie sprzężarki pracowały równomiernie. Do jego obowiązków należało również czyszczenie sprzężarek, tj. wycieranie wyciekającego z nich oleju. Ubezpieczony doraźnie wykonywał bieżące remonty maszyn. Pracę tę J. Z. świadczył do 22.04.1978 r.

W okresie od 25.04.1978 r. do 15.04.1980 r. ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową (kserokopia książeczki wojskowej k. 3-3v akt z wniosku o ustalenie kapitału początkowego).

Do uprzednio wykonywanej pracy powrócił w dniu 2.05.1980 r. i ponownie zajmował się obsługą sprzężarek. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze do 30.08.1993 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonego (k. 19v), zeznania świadków: R. J., W. R., M. S. (k. 18v-19), akta ZUS, akta osobowe- m. in. kartę obiegową zmiany z 2.05.1980 r., angaże płacowe, świadectwo pracy z 30.08.1993 r., świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 24.08.2001 r., świadectwo pracy z 24.08.2001 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jest uzasadnione.

Sporną okolicznością w przedmiotowej sprawie było to, czy na dzień 1.01.1999 r. J. Z. legitymował się wymaganym okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z treścią par. 4 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43), pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

3) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu Okręgowego J. Z. spełnił powyższe warunki. Ubezpieczony udowodnił ponad 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach, gdyż do tej kategorii zatrudnienia należy zaliczyć okresy zatrudnienia od 1.08.1975 r. do 22.04.1978 r. oraz od 2.05.1980 r. do 30.08.1993 r. (czyli okres 16 lat i 20 dni).

Sąd uznał, iż zeznania ubezpieczonego oraz świadków również zatrudnionych u pracodawcy ubezpieczonego, tj. R. J., W. R. i M. S., korespondują ze sobą, są logiczne i przez to zasługują na wiarę. Wynika z nich, że ubezpieczony w przywołanych okresach stale i w pełnym wymiarze pracował przy obsłudze sprzężarek. Taki obraz wyłania się również z treści dokumentów znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego. Wymienione zatrudnienie stanowi pracę w warunkach szczególnych (wykaz A dział XIV poz. 9- załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r.). Zaznaczyć należy, iż również praca montera maszyn i urządzeń, którą doraźnie wykonywał ubezpieczony dokonując bieżących remontów maszyn, stanowi również pracę w warunkach szczególnych jako bieżące konserwacje agregatów i urządzeń na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie (przywołany wykaz A dział XIV poz. 25). Pracodawca ubezpieczonego zajmował się bowiem produkcją obuwia, a prace te stanowią pracę w warunkach szczególnych (wykaz A dział VII poz. 12- produkcja spodów obuwniczych ze skóry, gumy i tworzyw sztucznych oraz klejenie i powlekanie tkanin obuwniczych). Podkreślić należy, iż zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego w sytuacji gdy pracownik pracujący w pełnym wymiarze czasu pracy w czasie dnia łączy ze sobą pracę odpowiadającą dwóm stanowiskom pracy w warunkach szczególnych i wykonywanie tych prac wyczerpuje jego dzienną normę czasu pracy to również taki okres należy uznać za pracę w warunkach szczególnych.

W tym miejscu wyjaśnienia wymaga, iż decydującym dla kwalifikacji zatrudnienia jako pełnionego w warunkach szczególnych ma nie nazwa stanowiska, a rodzaj faktycznie wykonywanej pracy. Jako niezasadny okazał się również argument ZUS dotyczący niewskazania w ogólnym świadectwie pracy, iż ubezpieczony pracował w warunkach szczególnych. Świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych oraz świadectwo pracy zostały wydane w tym samym dniu 24.08.2001 r. Niewskazanie w drugim z dokumentów informacji na temat stażu pracy w warunkach szczególnych uznać należy za swoiste niedopatrzenie lub przyjęcie, iż świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych stanowi uzupełnienie ogólnego świadectwa pracy.

Na marginesie zaznaczyć należy, iż do stażu pracy w warunkach szczególnych zaliczeniu mógłby podlegać również okres odbywania zasadniczej służby wojskowej. Ubezpieczony zarówno przed jej odbywaniem jak i po powrocie z wojska, który nastąpił w terminie 30 dni od zakończenia służby, świadczył opisaną wyżej pracę zaliczaną do kategorii prac w warunkach szczególnych.

A zatem, ubezpieczony spełnił wszystkie warunki, by uzyskać prawo do emerytury od dnia 13.02.2017 r., tj. od dnia, w którym ukończył 60 rok życia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w wyroku.